Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Quarta est impietas execrande flagellationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ptum: ſed ex antiq̃ patꝝ traditiõe deſcen-
dit vt ob recordatõne liberatiõis ex egy-
pto vnũ etiã i die paſce dimitterẽt vinctũ.
Hec ille. Dicit ergo eis pilatus Eſt ↄſuetudo
vobis vt dimittã vnũ in paſca. Quẽ ergo vul
tis dimittã vobis vel ieſum: vel barabbã:
Per hoc credebat ſubtiliter liberare ieſum.
quia nõ credebat ꝙ aliq̃ mõ peterẽt liberatõ
nẽ barabbe q̃ erat homicida ꝛ ſediciosus
Inſignis: nõ ex nobilitate gñis/ ſed famo
ſitate criminis: quia erat latro publicus. Sci
ebat aũt ꝙ iudei ꝑ inuidiam tradidiſſent
chrĩm. Tũc aũt vt hẽ Mat. xxvij. Sedẽte
illo ꝓ tribunali miſit ad eũ vxor eius di. Ni
hil tibi ꝛ iuſto illi. q. d. Nullo mõ ↄdẽnes
eũ: Multa eñi paſſa ſum hodie ꝑ viſũ ꝓ
pter eũ. Diabolus eñi (vt dĩt de Lyra) q̃ ca
ptionẽ chrĩ procurauerat ꝑ iudeos ꝑ ali-
qua ſigna ꝑpendit ꝙ ipe eſſꝫ chrĩs: puta ꝑ
ſuã patientiã ꝛ ſcp̃turaꝝ impletionẽ: idõ i-
pedire voluit mortẽ eius ꝑ quã ſpoliãdus
erat infernus. Rabanus. Nũc demũ diabo
lus itelligẽs ꝑ chrĩꝫ ſe ſpolia ſua amiſſuꝝ:
ſicut pmũ ꝑ mulierẽ mortẽ intulerat: ita ꝑ
mulierẽ vult chrĩm de manibꝫ iudeoꝝ li-
berare ne ꝑ eius mortẽ mortis amittat im
periũ. Hec ille. Pilatus itaqꝫ q̃rens liberã
re chrĩm: q̃ſiuit quẽ vellẽt ſibi dimitti ꝓpt
honorẽ feſti. Et exhortatiue expſſit chrĩꝫ
di. vt hẽ Jo. xviij. Vultis dimittã vobis
regẽ iudeoꝝ: Principes aũt ſacerdotũ et
ſeniores ꝑſuaſerũt ppl̃is vt peterẽt barab
bã. Oẽs ergo clamauerũt: Nõ hũc ſed barab-
bã. Latrones latronẽ petierũt. O infelix ꝛ
indignũ ↄcambiũ. Beda. Idõ iudei pacẽ
hẽre nõ pñt: quia ſediciosum magis hoiẽ q̃
dñm pacis eligere maluerũt. Idẽ. Quia
reliq̃rũt ſaluatorẽ ꝛ petierũt latronẽ: vſqꝫ
hodie diabolus ſua latrocinia exercꝫ i ipos
Hec ille. Qui aũt in ꝓmotiõibꝫ officiorũ
aut bñficioꝝ maluꝫ bono ꝓferũt ſuo facto
vel ↄſenſu dicũt: Nõ ieſum ſed barabbaꝫ.
Pilatus aũt cupiẽs ieſum dimitti: iterũ lo-
cutus eſt eis di. Quid ergo vultis faciã de ie
ſu q̃ dĩr chrĩus: Dicũt oẽs: Crucifigatur.
Mala fuit barabbe ꝓelectio: ſed peior hec
ſentẽtiatio. Ait pſes: Quid eñi mali fecit:
At illi magis clamabãt dicẽtes: Crucifi-
gatur. Vñ patꝫ q̃ irrõnabiliter ꝛ importune
ꝓcurauerũt iudei mortẽ chrĩ ex inuidia ꝛ
malicia: et abominabilis fuit eoꝝ malicia
qui potius elegerũt latronẽ ſibi dari q̃ ſal-
uatorem.

Quarta eſt ĩpietas exe
crande flagellatiõis. Nã pilatus videns ꝙ
nõ poſſet ieſum dimittere oĩo liberũ cum
pace iudeoꝝ: ꝛ alia ex parte timẽs inter-
ficere innocentẽ: vt ſic ſatiſfaceret iudeis:
iuſſit chrĩm flagellari ꝛ duriſſime vulnera
ri: vt vel ſic eoꝝ crudelitas ſatiaretur. O pi
late ñ te excuſat itẽtõ tua: quia nullũ de ſe ma
lũ poteſt ꝑ bonã intentionẽ effici bonũ. O
pilate ſi innocẽs eſt chrĩs: cur corripies: ſi
reus: cur dimittes: Iubet ergo pilatus chri
ſtũ denudari ꝛ ad columnã duriſſime liga
ri ꝛ a planta pedis vſqꝫ ad verticẽ acer-
biſſime flagellari. Vulneratur ergo totũ illud
corpus ſanctiſſimũ ꝛ fuit vndiqꝫ ꝓcioſiſſi-
mus ſanguis. Iteratur plaga ſuꝑ plagã: ſan
guis ſuꝑ ſanguinẽ: q̃uſqꝫ tã tortoribꝫ q̃ i-
ſpectoribꝫ fatigatis ſolui iubetur a columna.
Exinde ait Gre. nazanze. Caro chrĩ flagel-
lata poſt liuores ſanguinẽ ex oĩ parte ſcat-
turiebat. q̃ etiã terra ſub pedibꝫ ieſu et co-
lumna ipſa atqꝫ flagella madefiebãt. Et
veriſimile eſt ꝙ poſt illã crudelẽ flagellatõꝫ
cũ ſoluiſſẽt eũ: p̃ debilitate nimia ꝛ doloꝝ
immẽſitate in terrã cecidit ſuo ſanguĩe ir-
rigatã dñs nr̃ ieſus. Cõſidera diligenter o
chrĩane dñm tuũ q̃ exuberanter ꝓcioſus ſã
guis dñi ꝓ te effuſus eſt. Q̃ꝺ oĩre vulneratus
eſt. Bern. Volue et reuolue illuc et illuc
dñicum corpus: vbiqꝫ inuenies dolorem:
vbiqꝫ cruorẽ. Hec ille. Etſi ei nõ ↄpaterꝫ
dic te cor lapideũ habere. O terreni ꝛ in-
durati hoies corda veſtra chrĩ ſanguine
ꝓ vobis reſperſo intigatis: vt emolliri poſ
ſint et frangi. Dicitur ꝙ adamas lapis duriſ
ſimus ſcinditur ſanguine agni vel hedi. ꝛ ſe
cor noſtꝝ erit adamãte durius ſi nõ ſcin-
datur dolore dũ cogitat effuſionẽ ſangui-
nis chrĩ. j. Pet. j. Nõ corruptibilibꝫ auro
et argento redẽpti eſtis: ſed ꝓcioſo ſangui
ne q̃ſi agni incõtaminati immaculati chrĩ
ieſu. Et Heb. xij. Acceſſiſtis ad ſanguinẽ
melius loq̃ntem q̃ abel. videte ne recuſe-
tis loq̃ntem: vere melius loq̃nteꝫ q̃ abel
Sanguis eñi abel Geneſ. iiij. loq̃batur iuſti
ciam Ecce vox ſanguinis fratris tui abel
clamat ad me de terra. Sed ſanguis chrĩ
loquitur miſcdiam